

Expunere de motive

Propunerea legislativă are ca scop eficientizarea raportului dintre administrația publică și cetățean prin stabilirea unui cadru legal prin care orice persoană fizică din România primește informații cu caracter personal pe care le solicită de la instituțiile publice.

Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informație ce are legătură cu propria persoană constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre cetățeni și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu tratatele internaționale la care România este parte.

În legislația actuală nu există o lege-cadru care să oblige toate instituțiile publice care interacționează cu cetățeni să pună la dispoziție **toate** datele pe care le dețin despre aceștia, la cerere, într-un anumit termen. Prezenta propunere legislativă va permite, spre exemplu, cu o singură deplasare, obținerea istoricului **complet** al locurilor de muncă pe care Inspectoratul Teritorial de Muncă oricum le deține, evidența **tuturor** vehiculelor personale înregistrate la Registrul Auto Român, evidența **tuturor** imobilelor deținute de o persoană în țară la Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară ș.a.

Unul dintre obiectivele asumate atât de către guvernele precedente, cât și de cel actual este faptul că administrația publică trebuie să lucreze cu cetățenii într-un mod transparent și eficient și să-i scutească de drumuri în plus pentru a obține informații care oricum sunt în posesia acestor instituții. Propunerea legislativă vine în sprijinul procesului de debirocratizare și responsabilizează instituțiile publice în fața cetățenilor prin oferirea de servicii de calitate, începând cu minimizarea cozilor de la ghișee, până la introducerea posibilității ca informațiile personale cerute de către solicitanți să fie ridicate prin mandatar sau trimise prin poșta tradițională sau electronică.

În legislația actuală, modalitatea și termenul-limită până la care un cetățean își primește datele de la instituția la care a depus cerere sunt stabilite prin legislație secundară și terțiară, depinzând de modul de organizare al fiecărei instituții publice în parte. Un efect al intrării în vigoare a prezentei propuneri legislative ar fi funcționarea sub un sistem unitar, coerent și predictibil, prin stabilirea unor principii de bună practică clare între solicitanți- persoane fizice și toate instituțiile publice din România.

Aceste principii de bună practică se regăsesc în Codul administrativ aflat în vigoare din iulie 2019, dintre care relevante fundamentării acestui proiect legislativ amintim: principiul transparenței, principiul adaptabilității și principiul accesibilității.

De exemplu, Art. 580, alin. (2) din Codul administrativ menționează că ”principiul transparenței reprezintă respectarea de către autoritățile administrației publice a obligației de a informa cu privire la modul de stabilire a activităților componente și a obiectivelor, la modul de reglementare, organizare, funcționare, finanțare, prestare și evaluare a serviciilor publice, precum și la măsurile de protecție a utilizatorilor și la mecanismele de soluționare a reclamațiilor și litigiilor.

De asemenea, alin. (5), și anume, ”principiul adaptabilității serviciului public reprezintă faptul că, în vederea îndeplinirii obiectivelor sale, administrația publică are obligația de a răspunde nevoilor societății.” Nu în ultimul rând, este important de precizat și faptul că principiul accesibilității ”presupune asigurarea accesului la serviciile publice pentru toți beneficiarii, în special la acele servicii care răspund unor nevoi de bază ale acestora; accesibilitatea impune luarea în considerare, încă din faza de fundamentare a înființării serviciului public, a aspectelor referitoare la cost, disponibilitate, adaptare, proximitate.”

Mai mult de atât, Constituția României stipulează în articolul 31, alin. (2) faptul că ”autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.”

Dacă în ceea ce privește accesul la informațiile publice, acesta a fost făcut posibil prin acordarea dreptului cetățenilor de a le solicita în baza Legii 544/2001, nu există în legislația primară niciun cadru legislativ care să reglementeze în mod unitar aspectele ce se referă la punerea la dispoziție a tuturor informațiilor pe care instituția publică le are în evidență despre o persoană fizică din România.

În plus, nici Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date nu obligă instituția publică să pună la dispoziție **toate** datele pe care aceasta le deține despre o persoană fizică, prin urmare, avem nevoie de o lege care să reglementeze acest aspect.

Conform prezentei propuneri legislative, orice cost suplimentar de expediere a documentelor prin mijloace poștale sau de multiplicare a informațiilor personale cerute se suportă de către solicitant, prin urmare nu vor fi cheltuieli suplimentare din partea instituțiilor publice.

Date fiind aspectele prezentate mai sus, vă înaintăm spre dezbatere și adoptare propunerea legislativă privind accesul persoanelor fizice la informațiile personale.

Inițiator:

senator Nicu Falcoi (USR)

LISTĂ SEMNĂTURI SUSȚINĂTORI

LEGE

privind obligația autorităților și a instituțiilor publice de a furniza informațiile pe care le dețin în legătură cu persoana fizică care le solicită

NR.	PARLAMENTAR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1.	BINEĂ SILVIA-MONICA		USR
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			

